

Mál nr. 376/2016**M****og****V v/ innbrotspjófnadartryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna tjóns af völdum innbrots í atvinnuhúsnæði.****Gögn.**

17. Málskot, móttækið 8.11.2016, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.

18. Bréf V, dags. 12.12.2016, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 31. ágúst 2016 var brotist inn í húsnæði M í Kópavogi, með því að spenna upp stóra rafdrifna renni- eða bílskúrshurð. Rafmagn mun hafa verið tekið af hurðinni vegna framkvæmda í húsnæðinu. Í málskoti kemur fram að þar sem rafmagn hafi ekki verið í hurðinni til að læsa henni hafi fyrirsvarsmaður M ákveðið að læsa henni með því að setja 10 mm skrúfjárn úr hertu stáli á þar til gerðan stað á hurðinni.

Í lögregluskýrslu vegna innbrotsins segir að hurðinni hafi verið læst með skrúfjárn sem hafi verið stungið í gegnum gat á hurðinni og inn í hurðarstafinn. Skrúfjárníð hafi verið bogið og ákomu hafi mátt sjá neðst á hurðinni. Ekki hafi verið um trygga læsingu að ræða og því lítið mál að spenna hurðina upp. M hefur gert athugasemdir við lögregluskýrsluna og telur hana m.a. vera ónákvæma og skrúfjárníð hafi ekki bagnað við innbrotið. Samkvæmt myndbandsupptökum sem lagðar hafa verið fyrir nefndina virðist sem ekki sé unnt að spenna hurðina upp og opna með þeim hætti sem M kom skrúfjárninu fyrir í hurðinni.

M hefur krafist bóta úr innbrotspjófnadartryggingu sinni hjá V. V telur M hafa brotið varúðarreglu í 5. gr. skilmála sem um vátrygginguna gilda um að dyr og aðrir inngangar skulu vera tryggilega læstir þegar geymslustaður er mannlaus. Hefur V hafnað bótaskyldu.

Álit.

Í 5. gr. skilmála innbrotspjófnadartryggingarinnar er mælt fyrir um þá varúðarreglu að dyr og aðrir inngangar skulu vera tryggilega læstir og gluggar lokaðir og kræktir aftur þegar geymslustaður er mannlaus. Samkvæmt 26. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga getur félagið gert fyrirvara um að það skuli laust úr ábyrgð í heild eða að hluta ef varúðarreglum er ekki fylgt. Slíkan fyrirvara getur félagið þó ekki borið fyrir sig ef ekki er við vátryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að vátryggingaratburður hefur orðið verður ekki rakið til brota hans. Þótt félagið geti samkvæmt þessari grein borið fyrir sig að varúðarreglum hafi ekki verið fylgt má samt leggja á það ábyrgð að hluta með hliðsjón af því hvers konar varúðarreglu var ekki sinnt, sök vátryggðs, hvernig vátryggingaratburður bar að og atvikum að öðru leyti.

Þótt M hafi fundið að skýrslu lögreglunnar um innbrotið hefur ekki tekist með síðari gögnum að sýna fram á né gera nægilega líklegt að þau ummæli í lögregluskýrslunni um að læsing hurðarinnar hafi ekki verið trygg eigi ekki við rök að styðjast. Verður því, eins og málið liggur fyrir, að miða við að bílskúrshurðin hafi ekki verið tryggilega læst eins og krafist er samkvæmt fyrrgreindri varúðarreglu í 5. gr. vátryggingarskilmálanna og á það sinn þátt í því að innbrotið tókst. Þegar til þess er lítið að um er að ræða varúðarreglu sem brýnt er að hlíta, þess að sökin telst hafa verið nokkur en þó ekki alvarleg, hvernig það kom til að M þurfti í umrætt sinn að grípa til óvenjulegs úrræðis til að festa hurðina aftur og atvika að öðru leyti þykir ekki rétt að ábyrgð V verði felld niður að öllu leyti. Að öllu virtu þykir rétt að tjón M bætist úr vátryggingunni að 2/3, en M beri tjónið sjálfur að 1/3 hluta.

Niðurstaða.

Tjón M bætist að 2/3 úr innbrotsþjófnaðartryggingu hjá V.

Reykjavík, 10. janúar 2017.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.